

LISZT BULLETIN

Franz Liszt Krings

Mei 2025

Martin Oei

Na zijn succesvolle optreden in de Pieter Gerritszaal in Heilig Landstichting op 10 mei j.l. zal de pianist Martin Oei opnieuw te horen zijn in de Pianosalon aan de Oude Delft te Delft. Het programma dat deze keer wat langer is (met pauze) draagt als titel *The Sound of Revolution*. Het bestaat uit composities van drie grote pianisten uit de jaren dertig en veertig van de negentiende eeuw, die ieder met hun pianomuziek een ware revolutie in de geschiedenis van het klavierspel inluiden: Frédéric Chopin, Charles-Vaentin Alkan en Franz Liszt.

Zaterdag 7 juni, aanvang 14.30 uur

Pianosalon, Oude Delft 200, 2611 HH Delft

Toegang: een vrijwillige bijdrage; het totaalbedrag komt geheel ten goede aan de pianist

Reserveren (aanbevolen): j.verrest@lisztkring.nl

Programma:

- I. Uit *Douze Études pour piano*, opus 10:
Frédéric Chopin (1810-1849)
 - Nr. 1 in C: Allegro
 - Nr. 3 in E: Lento, ma non troppo
 - Nr. 5 in Ges: Vivace
 - Nr. 6 in es: Andante
 - Nr. 10 in f: Allegro molto agitato
 - Nr. 12 in c ('Revolutie-étude'): Allegro con fuoco
- II. Uit *Grande sonate 'Les quatre âges'*, opus 33:
Charles-Vaentin Alkan (1813-1888)
 - 20 ans: Très viteUit *Douze Etudes dans les tons mineurs*, opus 39
Charles-Vaentin Alkan
 - Nr. 6 in bes: Tempo di minuetto
 - Nr. 7 in Es: Finale. Presto

Pauze

- III. Scherzo Nr. 3 in cis, opus 39

Frédéric Chopin

- IV. Uit *Études d'exécution transcendante*, S 139

Franz Liszt (1811-1886)

- Nr. 9 in As ('Ricordanza'): Andantino (improvisato)
- Nr. 5 in Bes ('Feux follets'): Allegretto
- Nr. 11 in Des ('Harmonies du soir'): Andantino
- Nr. 10 in f: Allegro agitato molto

Biografie

Martin Oei (1996) begon op negenjarige leeftijd met piano-spelen. Al na een jaar werd hij aangenomen aan de Young Musicians Academy van het Fontys Conservatorium te Tilburg, waar hij les kreeg van Jelena Bazova. In 2015 vervolgde Martin zijn pianostudie bij Martyn van den Hoek (winnaar van het Eerste Franz Liszt Pianoconcours) aan het Utrechts Conservatorium, en na diens ziek worden bij Henry Kelder. In 2018 behaalde hij zijn Bachelor en in

2020 zijn Master, beide *cum laude*. Onderwijl was de pianist al dikwijls op belangrijke podia te horen. Op zestienjarige leeftijd werd hij gevraagd de wereldpremière te verzorgen van Beethovens *Fantasiesonate*, gereconstrueerd door Cees Nieuwenhuizen. Van 2012 tot 2018 vormde hij een duo met de zesenzestig jaar oudere Daniel Wayenberg, was te horen in diverse kamermuziekensembles en trad hij regelmatig op in programma's voor twee vleugels, samen met Klára Würtz. Ook soleerde Martin Oei met orkest in Gershwins *Rhapsody in Blue*, Tsjajkovski's Eerste Pianoconcert, Beethovens Vijfde Pianoconcert en het Pianoconcert in a-klein van Robert Schumann. De AVRO nodigde Wayenberg en Oei uit bij de heropening van het Rijksmuseum. In 2014 gaven ze samen een zevental jubileumconcerten voor de Stichting Muziek in Huis; koningin Maxima was aanwezig bij het slotconcert. Andere hoogtepunten vormen zijn optredens tijdens het Grachtenfestival in Amsterdam, het Beethovenfest te Bonn en bij het Internationaal Kamermuziekfestival van Janine Jansen.

Martin Oei speelt de laatste jaren meer en meer op historische instrumenten. Dat blijkt ook uit de vijf cd's die hij op zijn naam heeft staan. De in 2013 bij Zefir Records uitgebrachte cd met werken van Mozart en Beethoven werd op een originele fortepiano uit 1800 ingespeeld. Op zijn vierde cd (2016) speelt Oei samen met Wayenberg op twee originele Erard-vleugels uit de negentiende eeuw: '*Chopin a deux*'. Op deze geluidsdrager staan beide pianoconcerten van Chopin in de versie voor twee piano's; de opname kreeg lovende recensies in de *Volkskrant*, *NRC*, het *Nederlands Dagblad*, *Trouw* en het muziektijdschrift *Luister*. Zijn vijfde cd, *Worlds of Liszt* bevat de stukken uit de voorstelling 'Tom en Jerry in de Tuin der Lusten', opgenomen op een authentieke Érard uit 1846.

Toelichting op het programma

Het veeleisende programma opent met zes etudes van **Frédéric Chopin**, ontnomen aan de aan Franz Liszt opgedragen *Douze études pour piano*, opus 10, gecomponeerd in 1829-30 en uitgegeven in 1833. De eerste etude in C-groot verklaart direct, waarom dit programma de titel *The Sound of Revolution* draagt: het is een etude voor kortgebroken drieklanken die echter niet binnen het octaaf vallen, zoals gebruikelijk is bij klassieke pianomuziek, maar zich over de afstand van een decime of zelfs undecime uitstrekken. Dat vraagt een zich wijd spreiden van de hand, die – omdat het patroon telkens een octaaf hoger wordt herhaald – zich direct daarna weer moet samenvoegen. Tijdens het spelen van deze etude moet de pianist zijn hand dus doorlopend uitspreiden en samenvoegen, en dat was nieuw anno 1830. Vervolgens klinkt de voordrachtsetude in E-groot, een van

de meest geliefde composities uit Chopin's totale oeuvre, waarvan veel bewerkingen bestaan. Niettemin heeft ook deze etude een lastig middendeel met sexten in tegenbeweging voor beide handen.

De etude in Ges heeft als bijnaam 'de zwarte-toetsen-etude'; zij staat in Ges-groot, de toonsoort met zes mollen, zodat inderdaad de meeste noten – snelle gebroken drieklanksfiguren – op de ebbenhouten boventoetsen vallen. Ook dat was een noviteit in 1830; in de gangbare studiewerken van Clementi, Cramer en Czerny zal men een dergelijke etude tevergeefs zoeken.

De daaropvolgende etude in es-klein biedt een sterk contrast: een *Andante* in rustig gaande beweging, een voordrachtsetude van klagende, smartelijke inhoud. Gevolgd wordt met de gepassioneerde etude in f-klein, waarvan de moeilijkheden vooral in de wijd gelegde begeleidende figuren liggen. Qua stemming, maar ook in pianistisch opzicht lijkt deze etude sterk op die van Liszt waarmee dit recital besluit. Beide composities delen dezelfde toonsoort en ademen dezelfde geagiteerde, welhaast gekwelde atmosfeer.

Dit eerste programmaonderdeel wordt besloten met de bekende Revolutie-etude in c-klein, door Chopin geschreven toen hij op weg naar Parijs vernam dat zijn vaderland door de Russen was ingenomen. In enkele dagen kwam toen dit dramatische, mannelijk-heroïsche muziekstuk tot stand; ook in deze etude liggen de technische problemen in de snelle passages voor de linkerhand. Voor al deze werken geldt dat zij veel meer zijn dan studiewerken: het zijn prachtige klavierstukken in de meest diverse gevoelsferen, behorend tot het beste wat Chopin geschreven heeft.

II. Het eerste geprogrammeerde klavierstuk van **Charles-Valentin Alkan**, tijdgenoot van Chopin en Liszt, maar teruggetrokken levend en niet bekendstaand als ‘vriend’ van deze twee grote componisten, komt uit zijn groots aangelegde *Grande sonate ‘Les quatre âges’*, opus 33, voltooid in 1848. Het is een vierdelig werk van ongeveer veertig minuten speelduur, waarin de componist de loop van een mensleven belicht. Het eerste deel heet ‘20 ans’ en staat voor de jeugd, het tweede deel, ‘30 ans’, toont ons de man in de kracht van zijn jaren, het derde deel, ‘40 ans’, belichaamt de volwassen, rijpe mens, waarna het laatste deel, ‘50 ans’ de ouderdom tot onderwerp heeft. Hoewel de gegeven jaren enigszins bevreemden – ‘10 ans’, ‘30 ans’, ‘50 ans’ en ‘70 ans’ was naar mijn mening beter geweest – is dit een belangrijk, sterk werk. Het ten gehore gebrachte eerste deel van de sonate past geheel in dit etudeprogramma; het biedt doorlopend snelle figuren in de rechterhand die in hun diversiteit en complexiteit weinig verschillen van dergelijke patronen in studiewerken van Moscheles, Hummel en Chopin.

De beide andere ten gehore gebrachte werken van Alkan werden ontnomen aan de *Douze Etudes dans les tons mineurs*, opus 39, een mammoetwerk van tweeëneenhalf uur speelduur. De delen vier tot en met zeven vormen tezamen een ‘Symphonie pour piano seul’, die op zichzelf al ongeveer vijftig minuten duurt! We horen daarvan het derde deel: ‘Tempo di minuetto’, en het diabolisch getinte slotdeel. Dat diabolische element treft men overigens in de muziek van Liszt nogal eens aan en is een karakteristiek van de Franse Romantiek, waarin de schijnwerper – meer dan eerder gebruikelijk was – ook gericht wordt op de duistere schuil-

hoeken van de menselijke ziel. In de romans van Victor Hugo, in de schilderstukken van Delacroix en de muziek van Franse componisten als Berlioz staan sterke contrasten tussen ‘goed’ en ‘kwaad’ vaak centraal, zo ook in het oeuvre van Alkan.

III. Het Scherzo in cis-klein, opus 39, van **Frédéric Chopin** opent in duistere sfeer, waarna een krachtig, van opstand en revolutie sprekend thema in de hoofdtoonsoort opklinkt. Dit heroïsch-mannelijke thema in octaven wordt in contrast gezet met een koraalthema in Des-groot dat telkens wordt onderbroken door neerddarrelende gebroken figuren die in een etude niet zouden misstaan, maar hier een betoverende werking hebben. Het eerste thema keert terug, waarna het koraalthema zich opnieuw laat horen en de fraaiste wendingen ondergaat. Ook dit werk wordt dus beheerst door een groot contrast: enerzijds die dramatische, revolutionaire geest van het begin, anderzijds dat opwaarts strevende prachtige koraalthema dat spreekt van geloof en vertrouwen, maar later ook momenten van diepe verslagenheid en euforische extase kent. De compositie wordt besloten met een briljant, boeiend coda in Cis-groot, waarin Chopin de kracht vindt het magistrale werk te besluiten met muziek die spreekt van overwinning. Het werk ontstond tijdens de moeilijke dagen op Majorca en werd besloten in Marseille, waar de componist goeddeels herstelde van de ontberingen die hij op het eiland had doorstaan. Ik denk dat dat prachtige koraalthema zijn inspiratie vond in het feit dat hij op Majorca letterlijk in een klooster in het afgelegen dorp Valldemossa gewoond heeft.

IV. De *Etudes d’excécution transcendante* van **Franz Liszt** dateren van 1851, maar gaan terug op de *Grandes études* van 1837-38; ze ontstonden dus in dezelfde periode als de besproken werken van Chopin en Alkan. Klaviertechnisch combineren ze de pianistische inventiviteit van eerstgenoemde met de orkestrale zwaarte van de tweede. Daarnaast kregen Liszts etudes, althans in de versie van 1851, een titel: het werden echte concert-etudes, voordrachtsstukken van beeldend karakter met vaak meer dan één technisch aspect.

Martin Oei begint met de meest poëtische etude van het twaalfstal, *Ricordanza* (‘Herinnering’). De technische uitdaging ligt vooral in de delicate, vaak zeer lange fiorituren, die als sierlijke arabesken het thema omspinnen. Het werk is in menig opzicht verwant aan de zelden gespeelde *Berceuse* van Liszt die geïnspireerd is op die van Chopin. Interessant te weten dat in de tijd waarin *Ricordanza* ontstond Liszt samen met Carolyne von Sayn-Wittgenstein werkte aan een boek over Chopin.

Vervolgens horen we *Feux follets* ('Dwaallichtjes'), een etude in dubbeltechniek in de breedste zin van het woord, doorspekt met snelle chromatische loopjes en sprongen. *Harmonies du soir* verbeeldt de sfeer die Liszt in de nazomer van 1837 deelachtig werd, toen hij enkele maanden in Bellagio aan het meer van Como woonde. Het prachtstuk opent met de vage verbeelding van klokgelui, zoals dat vroeger van verre uit omringende dorpjes opklonk. Het met de duimen van de linkerhand te spelen hoofdthema roept vervolgens de harmonieuze, gelukzalige atmosfeer op die de componist destijds ervoer, als hij 's avonds, uitziend over het meer, genoot van de schoonheid van de hem omringende natuur. Het tweede thema, in akkoorden in de rechterhand (*Più mosso*), ontwikkelt zich in meer hartstochtelijke zin (*Appassionato*). Prachtig ook is het korte midden-deel dat spreekt van liefde (*Con intimo sentimento*), waarna het tweede thema met grootse middelen 'trionfante' terugkeert. Na een herinnering aan het eerste thema eindigt de compositie in dezelfde harmonieuze sfeer waarin zij begon.

Het recital wordt besloten met de etude in f-klein, bij uitzondering zonder opschrift. Zoals gezegd is dit een nerveus, gedreven klavierstuk, dat ons Franz Liszt toont van zijn meest geladen, hartstochtelijke kant.

Albert Brussee

Een muzikale tijdreis: Schubert, Brahms en Liszt in dialoog

Geen enkele andere grote componist heeft zoveel werken voor piano vierhandig geschreven als **Franz Schubert**: in totaal vierenvijftig! Tijdens een door de Schubert Stichting georganiseerd concert zijn twee vierhandige meesterwerken van deze componist te horen in Huize Gaudeamus. Tijdens dit concert nemen de pianisten Daan Boertien, die vorig jaar tijdens de Liszt-dag in Schiedam Marc Pantus zo fraai begeleidde in liederen van Schubert en Liszt, en Alexandra Kaptein, u wel bekend, u mee op een muzikale tijdreis vol emotie en virtuositeit.

Zij zullen tezamen de prachtige *Fantasie* in f-klein en de wat minder bekende, maar niet minder fraaie *Lebensstürme* ten gehore brengen – twee grootschalige werken vol romantische gevoelens en passie. Dit concert biedt een uitgelezen kans de betoverende klanken die vier handen op één piano kunnen voortbrengen zelf te ervaren. Naast Schuberts quatre mains-muziek staan er ook solowerken geprogrammeerd. Daan Boertien speelt introspectieve *Intermezzi* van Johannes Brahms: muziek die de menselijke ziel raakt en tot nadenken stemt. Alexandra Kaptein voegt daar na de pauze drie virtuoze klavierstukken van Liszt, Brahms en Ravel aan toe. Hier volgt het volledige programma:

Programma:

Fantasie in f, D. 940, Franz Schubert
Daan Boertien – Alexandra Kaptein, piano

Drie Intermezzi, opus 117, Johannes Brahms
– Andante moderato
– Andante non troppo en con molto espressione
– Andante con moto

Daan Boertien, piano

Pauze

Ballade Nr. 1 in Des, S 170, Franz Liszt

Uit de Sonate in f-klein, opus 5, Johannes Brahms
– Deel I: Allegro maestoso

Uit Miroirs, M 43, Maurice Ravel
– Alborada del gracioso

Alexandra Kaptein, piano

Allegro in a-klein, D. 947, 'Lebensstürme', Franz Schubert
Alexandra Kaptein en Daan Boertien, piano

Dit bijzondere concert vindt plaats op zaterdagavond 31 mei, aanvang 20:15, in Huize Gaudeamus, Gerard Doulaan 21, 3723 GW te Bilthoven. De entree bedraagt € 24,50. Reservering is mogelijk via de website: www.klassieke-musiek.nl/schubert-stichting.

Alexandra Kaptein en Daan Boertien

Liszt Ferenc - a complete thematic catalogue

Er is al dikwijls een poging gedaan het geweldige, veelzijdige oeuvre van Franz Liszt overzichtelijk te presenteren. De componist zelf is ermee begonnen en publiceerde bij Breitkopf und Härtel in 1855 een eerste *Thematische Verzeichniss*. Daarin liet hij verschillende jeugdwerken, die hij niet langer van belang achtte, weg en bepaalde zich uiteraard uitsluitend tot de op dat moment in druk verkrijgbare werken. In 1877 werd deze catalogus bijgewerkt, maar ook deze is verre van compleet; niet alleen omdat de componist nog negen jaar te leven had, maar ook omdat ook nu manuscript gebleven composities niet werden opgenomen.

Pas ruim vijftig jaar later, in 1931, verscheen er een min of meer compleet overzicht van Liszts muzikale nalatenschap: de werkljst van de dirigent en musicoloog Peter Raabe, in 1968 bijgewerkt en heruitgegeven door diens zoon, Dr. Felix Raabe. Hierin vindt men naast de titel en (soms) een muziekvoorbeeld van de eerste maten beknopte informatie over de ontstaansgeschiedenis, de verblijfplaats van de auto-

grafen, het jaar van uitgave, en een overzicht van bestaande bewerkingen. Raabe's catalogus kent twee hoofdafdelingen: Instrumentale werken en Vocale werken. Hij begint met de composities voor pianosolo, onderverdeeld in 'Originalwerke' en 'Bearbeitungen'. De bewerkingen worden alfabetisch geordend naar de naam van de componist wiens werk bewerkt werd. Daarna volgen de composities voor piano vierhandig, voor twee piano's, voor orgel, voor orkest, et cetera. Iedere compositie kreeg een nummer, voorafgegaan door de letter R (R1, R2, etc.).

De Engelse musicoloog en componist Humphrey Searle stelde een tamelijk afwijkende catalogus samen, die hij publiceerde achter in zijn boek *The Music of Liszt* uit 1966. Meerdere malen gereviseerd werd deze werkljst opgenomen in *The Grove Dictionary of Music and Musicians* en wordt tot op heden gebruikt. Zij is veel beknopter en handzamer dan die van Raabe, zonder informatie over de ontstaansgeschiedenis, het aantal overgeleverde manuscripten en bewerkingen. Searle deelt Liszts oeuvre in drie hoofdcategorieën in:

- A. Original Works,
- B. Arrangements, Transcriptions, Fantasies etc.
- C. Appendix

In de eerste hoofdcategorie staan de vocale en instrumentale subcategorieën door elkaar: eerst wordt Liszts jeugdopera vermeld (S1), daarna komen de sacrale koorwerken aan bod, vervolgens de wereldlijke koormuziek, de orkestwerken, et cetera. Ditzelfde geldt voor de tweede hoofdcategorie. Bij de bewerkingen voor pianosolo wordt voor het eerst onderscheid gemaakt tussen 'Paraphrases' en 'Transcriptions'. In de derde hoofdcategorie vindt men een overzicht van geplande, twijfelachtige (vermoedelijk niet door Liszt geschreven) en verloren gegane werken, benevens een lijst met Liszts edities van pianomuziek van andere componisten, en een overzicht van zijn literaire nalatenschap.

De onlangs verschenen *Thematic Catalogue* verenigt de kwaliteiten van beide standaardwerken. De omvang en wetenschappelijke diepgang is ongekend. De catalogus is in hoofdzaak gebaseerd op die van Searle, maar geeft in veel sterkere mate dan bij Raabe bij ieder werk een notenvoorbeeld van de eerste maten en uitgebreide achtergrondinformatie. Het uitgekomen boekwerk betreft slechts het eerste van zeven delen! In dit eerste deel staan uitsluitend de originele werken voor koor en/of orkest opgenomen, alsmede de muziek voor kamermuziekbezetting (S1-135). In de catalogus van Searle vindt men die werken op welgeteld 8 bladzijden opgesomd; in de nieuw verschenen thematische catalogus beslaat de vermelding en bespreking van deze 135 werken 607 pagina's in A4-formaat!

LISZT FERENC

A COMPLETE THEMATIC CATALOGUE
LESLIE HOWARD · MINKYU KIM · AIDAN MÓDICA · MICHAEL SHORT

VOLUME I
ORIGINAL COMPOSITIONS
BOOK I
S1–S135b

Liszt Ferenc – a complete Thematic Catalogue telt, net als bij Searle, drie hoofdafdelingen (Volumes). Volume I behandelt de originele werken (S1–S350). Volume II bespreekt de bewerkingen van eigen en andermans muziek (operaparafrases, liedbewerkingen, transcripties, S. 351–S701), waarna in Volume III de onvoltooide, missende en twijfelachtige werken (S702–S768), alsmede de edities die Liszt verzorgde, worden besproken. De literaire nalatenschap blijft in de *Thematic Catalogue* buiten beschouwing, naar alle waarschijnlijkheid omdat daar de afgelopen decennia een even imposante editie in negen delen van is verschenen: *Franz Liszt – Sämtliche Schriften*. De eerste twee Volumes tellen ieder drie delen (Books), waarvan dus het afgebeelde 'Book I' onlangs is uitgekomen.

Het is de man die als eerste het (vrijwel) volledige oeuvre voor pianosolo op honderd cd's heeft ingespeeld, die ook de motor achter dit mammoetproject is. Ik herinner me dat toen ik in 2006 in de jury van het Franz Liszt Pianoconcours in Utrecht zat, Leslie Howard in pauzes en tussen de verschillende rondes door al bezig was met het invoeren van muziekvoorbeelden in zijn laptop. Howard heeft deze catalogus overigens niet alleen geschreven. Zijn vriend, de enkele jaren geleden overleden eminente musicoloog Michael Short aan wie deze uitgave werd opgedragen, heeft veel voorwerk gedaan. Toen ik in verband met mijn editie van de 1847-versie van de cyclus *Harmonies poétiques*

et religieuses hem in 1996 in Orléans ontmoette, toonde hij me een enorme ordner, waarin in klein handschrift heel veel informatie over Liszts muzikale oeuvre stond samengebracht. Howard en Short tezamen publiceerden reeds in 2004 een bijgewerkte werkljst op basis van Searle's catalogus: *F Liszt – List of Works*, uitgegeven in de reeks *Quaterni dell' Instituto Liszt* van het in Bologna gevestigde Italiaanse Liszt-gezelschap. Co-auteurs van het eerste deel van de *Thematic catalogue* zijn voorts de Koreaanse, al enkele jaren in Engeland woonachtige pianist Minkyu Kim, die ook de typesetting en lay-out verzorgde, en de musicoloog Aidan Módica, sinds enkele jaren de editor of *The Liszt Society Journal*.

Om een beeld te geven van de uitgebreidheid van deze werkcatalogus zullen we uitsluitend een blik werpen op de eerst compositie die wordt beschreven, de jeugdopera *Don Sanche, ou le château d'amour*, S1. Alle 21 onderdelen van deze nummeropera worden niet alleen genoemd, maar ook van een muziekvoorbeeld voorzien: alleen al de muziekvoorbeelden van dit opus beslaan negen bladzijden. Dan volgt een korte omschrijving van het werk, informatie over de instrumentatie, een verhandeling over het libretto en de auteurs daarvan, uitvoerige informatie over de ontstaansgeschiedenis, en een overzicht van de overgeleverde autografen en uitgaven, in dit geval uitsluitend moderne, aangezien het werk gedurende Liszts leven niet is uitgegeven. Daarna vindt men nog wetenswaardige zaken over de eerste uitvoering en een rubriek 'Literature', waarin men onder andere gedeelten van brieven van Liszts vader leest, die daarin schrijft over het ontstaan van dit werkstuk van zijn veertienjarige zoon.

Als men zich realiseert dat Liszt ongeveer 750 composities schreef en alle werken met een dezelfde uitvoerigheid besproken worden, dan is niets dan bewondering op zijn plaats voor de enorme hoeveelheid kennis die hier geboden wordt en het doorzettingsvermogen dit alles op schrift te stellen en wereldkundig te maken. Moge het de auteurs gegeven zijn dit project tot een goed einde te brengen!

Volume I – Book I verscheen onder auspiciën van The Liszt Society en werd in een fraaie hardcover editie uitgegeven bij Dalmoro Publishing, een Koreaanse uitgeverij (info@dalmoro.kr). Daar kan het boek ook besteld worden.
AB

Veel Liszt tijdens de Koningin Elisabethwedstrijd 2025

De Koningin Elisabethwedstrijd, een van de belangrijkste concoursen ter wereld, is dit jaar voor de 21ste keer gewijd aan de piano. Vanuit alle hoeken van de wereld stroomden

jonge pianisten toe om in Brussel hun krachten te meten. Uit de 289 inzendingen (op video) werden 70 talentvolle pianisten geselecteerd, die zich de afgelopen weken hebben laten horen in een kort programma. Daaruit zijn 24 kandidaten gekozen die ieder een pianoconcert van Mozart en een wat langer recitalprogramma hebben uitgevoerd. Daarvan zijn er op dezelfde dag waarop het Eurovisie Songfestival gehouden werd, opnieuw twaalf geselecteerd, die van 26 tot 31 mei om de Eerste, Tweede en Derde Prijs zullen strijden in het Paleis van Schone Kunsten te Brussel.

Nikola Meeuwsen

Tijdens de eerste en tweede ronde klonk veel Liszt: 45 keer stond zijn muziek geprogrammeerd. Koploper was de Etude in f, nr. 10 van de *Etudes d'exécution transcendante* die zes keer werd uitgevoerd, direct gevolgd door *Feux follets* en *Mazeppa* (ieder vijf keer). Bijzondere prestaties werden geleverd door onze landgenoot Nikola Meeuwsen, die grote technische beheersing weet te paren aan verfijning, zowel qua klank als qua timing. Hij speelde tijdens de eerste ronde een lichtvoetige *Gnomonreigen* en tijdens de tweede ronde een indrukwekkende *Après une lecture de Dante*. Terecht is hij toegelaten tot de Finale en wordt door publiek en kenners op handen gedragen om zijn zeer persoonlijke, doorleefde interpretaties. Het wordt spannend! De laatste ronde is live te volgen op computer en laptop via website <https://koninginelisabethwedstrijd.be> en zal tevens over de Belgische TV worden uitgezonden.

Colofon

Samenstelling van dit Liszt Bulletin: Albert Brussee

Lay-out: Joop Berkhout

Het bestuur van de Franz Liszt Kring wordt gevormd door:

Christo Lelie - voorzitter, hoofdredacteur van het *Tijdschrift van de Franz Liszt Kring*;

Alexandra Kaptein - vice-voorzitter, Albert Brussee - secretaris 'intern' (interim),
eindredacteur van het *Liszt Bulletin*; Sebastiaan Oosthout, secretaris 'extern',

Johan Verrest - penningmeester, Coosje de Wit - bestuurslid.

Bankrekening NL07 RABO 0365512613 ten name van Stichting Franz Liszt Kring

E-mail: info@lisztkring.nl

www.lisztkring.nl